

ПОСТАУТОНОМИЈА ИЛИ ШТА ЈЕ
ОСТАЛО ОД КЊИЖЕВНОСТИ?
СЛУЧАЈ АРГЕНТИНЕ

Институт за филозофију
и друштвену теорију,
Београд

Апстракт: Текст се бави питањем постаутономије у аргентинској књижевности, где се уводи разлика између аутономне и постаутономне књижевности. Као крхки концепт, постаутономија помаже да се осветле промене које се дешавају у књижевности као институцији и као друштвеном пољу. На случају Аргентине даје се преглед доминантних књижевних тенденција кроз примере који илуструју конзервативне али и субверзивне набоје естетско-политичких тенденција типичне за аргентинску књижевност током двадесетог века. Аутор предлаже да данас, на почетку трећег миленијума, сведочимо о крају високе књижевности и исцрпљењу естетске идеологије која је била доминантна од романтичара па све до данас. Поставља се питање шта је остало од књижевности и каква је књижевна политика могућа у доба глобализације. Предлаже се даља теоретизација појма постаутономије.

Кључне речи: постаутономија, држава, нација, књижевни језик, постколонијална књижевност, други, отпор.